

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1414/05
13.07.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Љубице Милутиновић, Неде Антонић, Слађане Накић Момировић и Снежане Андрејевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, које заступа ГГ, адвокат, против тужене Државне заједнице Србија и Црна Гора, које заступа законски заступник Војни правобранилац у Београду ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу Гж.1687/04 од 15.9.2004. године, у седници већа одржаној 13.7.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ ревизија тужене и УКИДАЈУ пресуда Окружног суда у Нишу Гж.1687/04 од 15.9.2004. године и пресуда Општинског суда у Нишу П.379/03 од 27.10.2003. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Окружног суда у Нишу Гж.1687/04 од 15.9.2004. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Општинског суда у Нишу П.379/03 од 27.10.2003. године, којим је обавезана тужена да тужиоцима на име накнаде материјалне штете исплати укупан износ од 490.137,50 динара са затезном каматом од дана вештачења 24.8.2003. године до исплате и накнади им трошкове парничног поступка у износу од 73.416,50 динара, а преко овог износа тужбени захтев за износ од 25.772,50 динара са затезном каматом одбијен.

Против пресуде Окружног суда у Нишу тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл.386. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија туженог основана.

Тужиоци АА и ББ су родитељи, а тужиља ВВ је сестра сада пок.ДД, који је погинуо 10.3.1999. године у борбеним дејствима. Тужиоци су претрпели материјалну штету, која обухвата трошкове за припрему хране и пића на дан сахране, за давање подушја - 40 дана, 6 месеци и годину дана, набавке одеће жалости (црнине) уређење гробног места и подизања надгробног споменика. Нижестепени судови су висину штете утврдили на основу налаза и мишљења вештака финансијске струке ТЂТ од 24.8.2003. године у укупном износу од 490.137,50 динара.

Приликом одлучивања о захтеву за накнаду трошкова сахране суд води рачуна о томе да ли су учињени трошкови у складу са месним обичајима и дужним пијететом према умрлом, те да ли је висина тих трошкова у границама просечних трошкова сахране у месту сахрањивања.

Правилан је закључак да тужиоци у смислу чл.193. ст.1. ЗОО имају право на накнаду трошкова за храну и пиће на дан сахране, уређења гробног места, подизања надгробног споменика, одеће жалости (црнине) и подушја - 40 дана, 6 месеци и годину дана, те да је то у складу са месним обичајима и дужним пијететом према туженом, али нису правилно одредили висину накнаде штете.

Нижестепени судови су висину материјалне штете одредили на основу налаза и мишљења вештака, који је дао своју процену о износу материјалних трошкова, а није их израчунао на основу приложених рачуна и није прецизно изјаснио колико износе просечни трошкови сахране у месту сахрањивања.

С тога ће првостепени суд ради потпуног утврђења чињеничног стања испитати висину трошкова које су стварно сносили тужиоци и висину просечних трошкова сахране у месту сахрањивања, те досудити накнаду применом одредбе о потпуној накнади из чл.190. ЗОО, а у висини коју ће одредити применом чл.189. ст.2. ЗОО.

Из изнетих разлога, Врховни суд Србије је на основу 395. ст.2. ЗПП, одлучио као у изреци овог решења.

Председник већа - судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

дм

